



Người Việt tỵ nạn cộng sản ở khắp các nước tự do trên thế giới hầu hết đều có tâm trạng khoắc khoải bồi hồi, âm thầm hay công khai bày tỏ nỗi niềm ray rứt trong lòng suốt nhiều thập kỷ qua, sau cuộc đổi đời đẫm đau không thể tưởng được vào ngày 30 tháng 4 năm 1975 ...

Cuộc đổi đời không phải hoàn toàn gây cho ta hối tiếc về một thể chế chính trị chưa hoàn chỉnh của một nền cộng hòa dân chủ non trẻ còn nhiều khiếm khuyết, đang nỗ lực xây dựng trong muôn vàn khốn khó của một đất nước còn nghèo nàn và thiếu thốn mọi phương tiện chiến tranh để chống lại kẻ thù lớn mạnh dồi dào hơn và quyết tâm tiêu diệt chúng ta... Chúng ta hối tiếc một giòng sông tâm thức êm đềm dịu ngọt, trong đó chứa đựng muôn vàn sự sống của một đời người chan hòa tình nhân ái, vượt lên nỗi oán thù trên vùng đất quê hương nơi ta sinh ra từ lúc nằm nôi, nhưng từ lúc nào giòng sông tươi mát đó bị khuấy đục bồi lấp bởi máu lửa hận thù

từ chủ nghĩa độc hại với cuộc chiến hủy diệt tương tàn trong hơn 2 thập kỷ... Chúng ta hối tiếc một bầu trời tự do với một nền giáo dục nhân bản khai phóng tốt đẹp đang nỗ lực xây dựng theo các nước văn minh tiên tiến dù ngày đêm đấu tranh cùng nỗi chết, khổ nhục hàn gắn những mảnh vỡ tang thương của dãy sơn hà trong khói lửa trùng trùng bởi cuộc tàn phá của người cộng sản ngày càng gia tăng khốc liệt...!

Trong muôn vàn khó khăn chúng ta đã xây dựng một miền nam tự do rực rỡ dưới ánh mắt thương cảm khâm phục của thế giới văn minh. Thật vậy, từ thập niên 60 kinh tế miền nam chúng ta vượt hơn Thái Lan, Nam Hàn, Đài Loan, Phi Luật Tân, Singapore...nên Thủ Tướng Singapore Lý Quang Diệu khẳng định nếu có sự phát triển cực điểm ở Đông Nam Á thì chỉ có miền nam Việt Nam hội đủ điều kiện (nhân tài) và yếu tố thiên nhiên ưu đãi họ, trong khi đó Tổng Thống Phác Chánh Hy của Nam Hàn nhìn người dân của ông đói nghèo mà thổn thức hằng đêm (sau cuộc chiến quốc cộng 1953 kinh tế Nam Hàn bằng 0...!). Nếu lịch sử không hàm hồ (chữ của nhà văn Dương Thu Hương) tức là nếu không có cuộc "giải phóng" của cộng sản thì miền nam sẽ phát triển thế nào trong cộng đồng châu Á. Ấn số đó nằm trong sự an bài nhằm lẫn phũ phàng của lịch sử ...!

Thế chiến thứ hai chấm dứt sau khi quân đội đồng minh (trong đó có Liên Xô được Hoa Kỳ viện trợ dồi dào) đánh bại Đức quốc xã và khi kinh tế các nước Âu Châu kiệt quệ thì Hoa Kỳ nỗ lực hỗ trợ xây dựng lại các quốc gia bị chiến tranh tàn phá trong chính sách Marshall, đem lại thịnh vượng cho cộng đồng Âu Châu đến tận ngày nay. Ngay sau đó chủ nghĩa cộng sản phát sinh bởi Liên Xô với tham vọng thống trị Châu Âu mà họ biết không thể đối đầu với sức mạnh của Hoa Kỳ và phá vỡ

niềm tin của người dân Châu Âu vừa trải qua cuộc chiến tranh mà chỉ có Hoa Kỳ với nền kinh tế khổng lồ là cứu cánh lâu dài cho công cuộc phục hưng. Lợi dụng tinh thần Âu Châu đang rệu rã, Liên Xô chiếm ngay những quốc gia nhỏ yếu lân cận tạo sức mạnh chủ nghĩa cộng sản, trong khi Hoa Kỳ và đồng minh với chính sách khoan hòa xây dựng đỡ võ không muốn quyết liệt đối đầu gây thêm đau thương chết chóc sau cuộc chiến tàn khốc cho nhân loại nên xảy ra cuộc chia cắt Đông Tây nước Đức. Và từ đó Hoa Kỳ thấy rõ hiểm họa cộng sản sẽ bành trướng lan rộng khắp thế giới (với chính sách Marshall Hoa Kỳ thúc đẩy đồng minh dẹp bỏ chế độ thực dân để xây dựng một trật tự thế giới bình đẳng) mà người Pháp muốn trở lại Việt Nam để ủng hộ và củng cố một chính quyền dân chủ tự do cho Việt nam độc lập, nhưng sau thế chiến người Pháp kiệt quệ kinh tế không thể chi viện mặt trận xa xôi (nên thua Điện Biên Phủ). Và người Mỹ phải nhảy vào miền nam Việt Nam ngăn chặn Cộng Sản có thể tiến chiếm cả Đông Nam Á theo chỉ đạo bành trướng của Mao Trạch Đông, với nguồn lực từ Liên Xô, Hồ Chí Minh xây dựng lớn mạnh đảng cộng sản Việt Nam đồng thời Mao xây dựng đảng cộng sản Indonesia thất bại bởi quyết tâm của người dân Nam Dương không chấp nhận cộng sản, Tổng Thống Sukarno phá vỡ âm mưu cướp chính quyền và tiêu diệt toàn thể 64 ngàn người cộng sản trong một đêm và hơn 150 ngàn người cộng sản bị giết chỉ trong một tuần sau đó và là một cuộc "cách mạng" thất bại đẫm máu nhất trong lịch sử đấu tranh quốc cộng của Nam Dương.

Cho nên du khách Việt Nam đến Nam Dương không nên mang bất cứ biểu tượng búa liềm cộng sản để tránh "sự cố" không hay. Mang passport với tên gọi nước "Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa" cũng gây mất thiện cảm với người dân Nam

Dương. Đó là sự thật bởi Nam Dương suyt chút nữa là trở thành nước "xã hội chủ nghĩa" năm 1964 vì họ rất sợ những cuộc khủng bố đẫm máu của người cộng sản với cuộc "cách mạng dân tộc". Đảng Cộng Sản Mã Lai Á cũng co cụm bởi liên đới võ vụn niềm tin nên chỉ còn vài ngàn chạy lên miền bắc giáp biên giới Thái Lan lẩn trốn và trở thành người dân bình thường nên chính quyền Mã Lai cũng không cần tận diệt (biểu tượng cũng lá cờ đỏ sao vàng nhưng ngôi sao nằm trên góc trái). Người cộng sản Thái Lan cũng không thể liên kết với đảng CS quốc tế nên dần tan rã bởi bức tường thành mạnh mẽ Việt Nam Cộng Hòa đang ngăn chặn cộng sản hiệu quả để các quốc gia ĐNA bình yên phát triển thịnh vượng đến hôm nay (đáng lẽ họ phải mang ơn VNCH và có lẽ còn chút ân tình mà họ đã cứu mang cho người tỵ nạn chúng ta chăng?). Cho đến một ngày định mệnh đen tối phủ chụp số phận miền nam khi bàn cờ quốc tế công khai mặc cả nước cuối cùng cho miền nam VN và chủ nghĩa cộng sản thua luôn bàn cờ tối hậu khi Hoa Kỳ tách rời Liên Xô - Trung Cộng ra làm 2 khối xóa tan chủ nghĩa cộng sản... (năm 1991 chủ nghĩa cộng sản cáo chung dưới thời Tổng Thống Ronald Reagan).

Kể từ khi Stalin áp dụng chính sách cực đoan của lý thuyết cộng sản sau khi cắt đứt quan hệ với Hoa Kỳ và Âu Châu và càng đào sâu hố ngăn cách Tư Bản và Cộng Sản, Liên Xô tự kiềm hãm sự phát triển văn minh với nền kinh tế hoạch định bao cấp thất bại như một khuôn mẫu chung của các nước xã hội chủ nghĩa nên đời sống người dân thụt lùi trong sự phát triển toàn diện xã hội, bên kia thế giới tư bản Âu Châu được Hoa Kỳ hỗ trợ phát triển lên giàu mạnh thành một thế lực đối đầu chủ nghĩa bành trướng cộng sản ngăn chặn niềm kiêu ngạo bách thắng của dòng máu Peter Đại Đế mưu toan thôn tính cả

Châu Âu từ thời xa xưa chưa bao giờ thành hiện thực. Và sự phát triển giàu có của tây phương làm người Nga giật mình muốn thoát ra khỏi lý thuyết thất bại của chủ nghĩa cộng sản đã thấm sâu trong tư tưởng của mấy thế hệ người Nga, nên sau khi Liên Xô sụp đổ người Nga có cơ hội lợi dụng kinh tế tự do của tây phương làm đổi tác phát triển kinh tế nâng cao mức sống xã hội sau bao năm chìm đắm trong sự kìm hãm lạc hậu và họ khá lên thật cũng như các nước trong khối XHCN anh em đã vội vàng bỏ đàn anh LX chạy qua tây phương cũng để được một cuộc đổi đời tươi sáng khi gia nhập vào liên minh Âu Châu của chủ nghĩa tư bản (Ba Lan, Tiệp Khắc, Romani ...và các quốc gia vùng Baltic giàu mạnh lên cả)

Người cộng sản thật sự không hối tiếc khi chủ nghĩa tan vỡ bởi họ áp dụng mọi chính sách đều thất bại mà còn tạo ra khủng hoảng mọi mặt từ văn hóa giáo dục đến kinh tế xã hội lạc hậu (văn hóa nhồi sọ tôn vinh chủ nghĩa viển vông, kinh tế tập quyền, tư tưởng con người được hệ thống hóa và kiểm soát triệt để) v.v... Nhưng để xóa tan bản chất và thay đổi toàn diện theo chủ nghĩa tư bản để nâng cao giá trị cuộc sống như người phương tây thì họ không thể thẳng thừng quay lưng phản bội chủ nghĩa mà tiền nhân họ đã hy sinh biết bao xương máu đeo đuổi trong gần thế kỷ qua ...

Cho nên chúng ta thấy hiện tại còn rất ít những quốc gia được mệnh danh là "xã hội chủ nghĩa" mà vẫn ăn bám vào các nước tư bản giãy chết để sống còn nuôi dưỡng quyền lực cai quản dân tộc họ trong ánh mắt coi thường của cộng đồng nhân loại trước những bằng hiệu "treo đầu dê bán thịt chó" của băng đảng Nga, Tàu, Cuba, Bắc Hàn và ...Việt Nam.

K10 Nguyễn Hùng

Am Thâm

Ta đến nơi đây rồi đến đâu?

Núi rừng trùng điệp chôn thâm sâu.

Chiều nghe mệnh tác lên rừng biếc,

Đêm nhạc côn trùng khúc khổ đau.

Dầu ở nơi nào cũng thế thôi,

Áo quần rách rưới tâm thân còi.

Sáng, trưa, chiều, tối, ngày hai bữa,

Sấn với ngô khoai, chỉ thế thôi.

Thiên đàng, địa ngục cũng như nhau,

Chủ nghĩa Mác Lê thật nhiệm màu.

Sáng cuộc trên đời, chiều xuống ruộng,

Trâu còn sứt mũi, huống từ nhân!

Hết cuộc lên rừng đốn gỗ về,

Tre vầu, trúc nứa bện phen che.

Nắng mưa sương gió, đời tầm tối,

Giấc ngủ lưng chùng, tiếng muỗi ve.

Ngày, tháng, năm rồi năm tiếp năm,

Bạn bè nằm xuống chôn âm thâm.

Buồn tro vách đá, cầu kính vỡ,

Đưa tiễn người đi, lạnh buốt căm.

Nguyễn Hữu Thời

(1978 từ Lào Kay
chuyển về K1 Vinh Phú)